

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

LEDEN 2015

SLŮVKO FARÁŘE

Novoroční přání:

Milí farníci a čtenáři Nedělníčku,
dovolte mi, abych vám popřál na začátku
Nového roku – konkrétně roku 2015 –
abyste se nebáli bořit ty mohutné
a někdy tak pracně stavěné stěny,
které nás mají rozdělovat,
které nám brání vidět bližního
a jeho život ...

Bůh nám všem dej sílu k boření sobeckého
a stavění společného.

PKF

Setkání na Svátek Svaté rodiny

V neděli 28. 12. 2014 se v naší farnosti slavil poprvé Svátek Svaté rodiny.

Začali jsme Vánoční adorací s požehnáním v kostele, krásně jsme si komorně a bez varhan, ale s o to větším citem zazpívali koledy, uctili modlitbou Pána Ježíše Krista a po tomto hezkém zážitku jsme se my účastníci se rodiče přesunuli s dětmi do Farního sálu.

Spolu s panem farářem jsme tam plnili úkoly připravené obětavými maminkami. Hry byly zábavné, zapojily nejen naše ruce a tvůrčího ducha s fantazií, a vyžadovaly plné nasazení (ještě že jsme si nachystali drobné občerstvení). Rodiny, které se akce účastnily a s nimi i pan farář, se o sobě dověděly formou her hodně nových informací, které si běžně nesdělují. Zažili jsme u toho hodně legrace, zároveň jsme byli mnoha příklady inspirováni. Posílily se tím nejen vazby v rámci konkrétních rodin, ale hlavně v rámci naší společné farní rodiny. Po třech zábavou strávených hodinách jsme se spokojení rozešli do svých domovů. Spolu s dětmi doufáme, že tím vznikla nová tradice příjemně stráveného času v rámci naší farní rodiny o Vánočních svátcích a zároveň děkujeme všem, kteří akci zajišťovali, za jejich čas věnovaný dobré věci.

=====

Zpívání u vánočního stromu na sídlišti v sobotu 20 prosince.

Kalendář

S příchodem občanského nového roku každý z nás určitě sahá po kalendáři s novým aktuálním letopočtem. Kalendář slouží k rozvržení roku, pro naši orientaci v jeho průběhu a pro určování data. Rovněž nám slouží, abychom si v něm mohli zaznamenávat všechny potřebné záležitosti. Za počátek našeho letopočtu byl stanoven domnělý rok narození Ježíše Krista.

Kalendářních systémů je několik druhů. Např. lunární, mayský, židovský, egyptský atd. Nás ale bude zajímat kalendář křesťanský - gregoriánský, který se pyšní zajímavou historií, a církevní neboli liturgický kalendář. Předchůdce gregoriánského kalendáře byl kalendář juliánský (reforma Julia Césara) a fungoval po mnoho století poměrně dobře.

Gregoriánský kalendář, přesněji „juliánský kalendář s křesťanským letopočtem a s gregoriánskou korekcí přestupnosti,“ je v současnosti skoro celosvětově používaný systém pro počítání času. Řadí se mezi solární kalendáře. Byl zaveden úpravou neboli reformou juliánského kalendáře v roce 1582 papežem Řehořem (Gregor) Velikým.

Tropický rok má délku 365,24 dne, a je tedy o 11 minut kratší, než předpokládá juliánský kalendář (365,25 dne). Docházelo tak k postupnému opožďování kalendáře vůči okamžikům, kdy nastává rovnodennost nebo slunovrat. V roce reformy 1582 už byla diference 10 dnů (přesněji 9,8 dne) a největší svátek křesťanství, Hod boží velikonoční neboli velikonoční neděle, ani zdaleka nebyl tou první nedělí po prvním jarním úplňku, jak bylo stanoveno, což pro římskou církev byl neúnosný stav. Papežská komise složená z církevních i laických odborníků po několikaletém zkoumání alternativních řešení schválila návrh s drobnými úpravami a 24. února 1582 papež Řehoř Veliký podle jejího návrhu vydal bulu (listina s kovovou pečetí) *Inter gravissimas* vyhlášující kalendářní reformu.

Základem opravy mělo být jednorázové vynechání 10 dnů. Požadavkem bylo zachování neporušeného sedmidenního týdenního cyklu podle biblického pravidla. K provedení tohoto kroku bylo vybráno období, kdy byl zásah do liturgického roku pro malý počet významných svátků nejmenší. Byl stanoven měsíc říjen 1582, kdy tato změna byla provedena.

Jednotlivé země reformu zaváděly postupně v následujících letech. V některých zemích byla tato korekce přijata až ve 20. století. Pravoslavná církev tuto úpravu nepřijala nikdy.

V dnešní době je rozdíl mezi kalendářem juliánským a gregoriánským 13 dní. Proto např. Vánoce ortodoxního křesťanství převažující např. v Rusku, Srbsku a Řecku, řídícího se juliánským kalendářem, nastávají až 13 dní po Vánocích dle námi používaného gregoriánského kalendáře.

Liturgický kalendář

Pro účely svých svátků a bohoslužeb užívají různé církve vlastní kalendáře či kalendária. Zvláštní význam měl až do 20. století římský kalendář se jmény světců. Je zobrazen mimo jiné i na dolním ciferníku Staroměstského orloje. Tyto kalendáře se zpravidla od gregoriánského takřka neliší, pouze mají svůj vlastní systém svátků a slavností. Zásadní výjimku tvoří snad pouze neděle a slavnosti, které nezačínají půlnocí, ale již západem slunce předchozího dne (tedy neděle liturgicky začíná v sobotu večer).

Podle liturgického kalendáře mezi křesťanské svátky měsíce ledna patří Obřezání Páně připadající na osmý den po svátku Narození Páně – Božím hodů vánočním. V současné době na tento den tj. 1. ledna připadá svátek Matky Boží Panny Marie. V západní křesťanské církvi (Španělsko, Galie (Francie), Itálie atd.) byla asi ve 4. stol. zavedena Epifanie, což je slavnost Zjevení Páně neboli svátek Tří králů, jež připadá na dvanáctý den po Narození Páně a je nejstarším křesťanským svátkem. Po tomto svátku přichází začátek první periody liturgického mezidobí. Východní církve si podržela původní význam svátku Zjevení Páně s důrazem na skutečnost, že Ježíš byl rozpoznán jako Mesiáš a druhá Božská osoba při křtu v řece Jordánu. Tento svátek je znám jako Teofanie a jeho datum se spojuje se svátkem Křtu Páně. Pro východní církve je svátek Zjevení Páně jedním z dvanácti velkých významných svátků.

Výňatek z přednášky Akademie vybrala a upravila

av

VÝROBA VÁNOČNÍCH PŘÁNÍ A OZDOB 21. 12.2014 VE FARNÍM SÁLE.

Připomeňme si historii sakrálních staveb v naší farnosti

První záznamy o našem kostele

V posledních desetiletích nám bylo umožněno procestovat dříve odepírané cizí kraje či země s cílem je poznat jejich kulturní život, kulturní památky a jejich historickou hodnotu s náboženským významem a národním uvědoměním. Alespoň na krátko jsme byli uspokojení a naplnění duchovní silou a pokorou před jejich tvorbou. Naším záměrem je Vám současníkům přiblížit místní sakrální stavby náboženského významu s historickou hodnotou charakterizující naše okolí. Jsou živými svědky dávné i nedávné historie farnosti tak, jak je ztvárnil čas do současné podoby. Z dostupných archivních dokumentů a vyprávění pamětníků Vám je budeme předkládat v příštích dvanácti vydáních našeho Nedělníčku.

Začneme tím nejhlavnějším a nepřehlédnutelným objektem, kterým byl odedávna středobodem našeho města – farním kostelem sv. Martina. Mnozí z nás jej navštěvujeme za účelem čerpání duchovní síly, připomenutí si získání víry a svátosti, vítání nových životů do církve a také loučení se svými blízkými. Pomáhá nám orientovat se v prostoru našeho města i širokého okolí, orientovat se v čase počátku každého dne, jeho průběhu i konce. Zvony z věže kostela nám poskytují informaci o dnech svátečních, všedních nebo doprovodných při poslední cestě svých blízkých. Přiznejme i potěšení z pohledu na kostel po bezpečném návratu z dalekých krajů.

První zmínka o kostele a benešovské farnosti spadá až do roku 1288, kdy se církevní platby poskytovaly velehradskému klášteru. Z málo dostupných pramenů se dovídáme, že kostelík byl dřevěný, v jehož blízkém okolí byl hřbitov. Tento stav se datuje až do roku 1588, kdy majitelé benešovského panství odkázali ve svých závětech finanční podporu na stavbu nového kostela. Důvodem také bylo povýšení Benešova zakládací listinou na město králem Vladislavem II. v roce 1493, která významně působila na rozvoj Benešova a jeho splynutím s blízkou osadou Mlýnov. Na přelomu 16. a 17. století byl dřevěný kostelík stářím značně zchátralý, bylo

proto rozhodnuto ještě před vypuknutím 30. leté války zahájit přestavbu na původním místě dřevěného kostela na kostel kamenný a cihelný nad rybníkem Mlýnov. Nedostatek finančních prostředků při stavbě řešil tehdejší farář zástavou stříbrného kříže u jistého Fritze z Opavy. V době výstavby kostela probíhaly bohoslužby v sousedních Bohuslavicích.

Stavbu kostela lze řadit do raného barokního slohu, jako jednoduší s odsazeným presbyteriem. Prostor lodi byl rozčleněn podpěrnými pilíři spojenými pásovými oblouky a prosvětlen polokruhovými oblouky nad římsou a obloukem nad pilíři byl podepřen i kůr. Okolo roku 1723 byla k základnímu obrysu přistavěna kaple sv. Josefa, kdy také bylo založeno bratrstvo sv. Josefa v Benešově. Nad kaplí byla umístěna oratoř pro místní vrchnost a střechu tvořila zvonice, v níž byly umístěny dva zvony o váze 626 kg. Větší nesl jméno Josef a menší Salvátor. V této době ještě nebyla současná zvonice ani hlavní vstup do kostela s ohledem na značný terénní schod, proto byl hlavní vstup do chrámové lodi z boční strany (od fary), který je vyznačen po současnost.

Příště: Vybavení kostela.

J. Z.

Turnaj ministrantů ve stolním tenise

V sobotu 6.prosince se v Dolním Benešově uskutečnil již 16.ročník turnaje ministrantů ve stolním tenise. Letos poprvé oficiálně jako "meziděkanátní", přístupný všem ministrantům a ministrantkám ostravsko-opavské diecéze. Této rozšířené možnosti využili zástupci Havířova a Jeseníku nad Odrou, kteří se připojili k hráčům a hráčkám z Dolního Benešova, Hlučína, Bohuslavic, Kravař a Píště.

Účastníci byli rozděleni do tří kategorií - 3.- 6. třída, 7.-8.třída a 9.třída a starší. Na začátku tradičního adventního klání všechny přítomné přivítal za pořadatele otec Pavel Kuchař, ředitel turnaje a duchovní správce dolnobenešovské farnosti.

Ten poté předal slovo P. Ladislavu Stanečkovi, bývalému faráři v Dolním Benešově, který se jako vzácný host ujal samotného zahájení zapálením svíčky na adventním věnci a vedl úvodní modlitbu.

Pak se již ujali dalšího dění zástupci CVČ Kravaře, které bylo spolupořadatelem tohoto turnaje. Zdeňka Fojtíková se výborně zhostila role zapisovatelky a losování turnaje provedl vrchní rozhodčí Hubert Weczerek.

Celkem se prezentovalo 17 ministrantů, včetně dvou ministrantek. K vidění byly hodně vyrovnané a dramatické zápasy a celková atmosféra turnaje byla taková pohodová, až rodinná. Hrál se systémem každý s každým na 3 vítězné sety, takže si všichni zahráli dosyta. A tady je pořadí tří nejlepších v každé kategorii:

3. - 6.třída : 1. Adam Jarošek (Hlučín), 2. Karel Kotzian (Kravaře),
3. Michael Weczerek (Kravaře)

7. - 8.třída : 1. Martin Svoboda (Havířov), 2. Antonín Cigán
(Bohuslavice), 3. Filip Thiemel (Dolní Benešov)

9.tř. a starší : 1. Petr Cigán (Bohuslavice), 2. Vojtěch Pískala (Havířov),
3. Martin Svoboda (Havířov)

Z ministrantek, které hrály ve třetí kategorii, byla lepší Aneta Kuchejdová, která ve vzájemném zápase porazila Annu Nagyovou (obě z Dolního Benešova) 3:0.

Ceny pro letošní účastníky turnaje dodalo Radio Proglas a CVČ Kravaře.

Občerstvení zajistila Římsko-katol. farnost Dolní Benešov.

Speciální poděkování patří panu Karlu Pačkovi, který odemykal vchod do tělocvičny a připravoval stoly ke hře a přítomným fotografům, Marii Ohřálové a Petru Kotzianovi.

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili, i jejich doprovodu, a těšme se, že příští rok počet startujících z hlučínského i dalších děkanátů opět přibude.

Hubert Weczerek

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatá Anežka Římská,

panna a mučednice
21. ledna, památka

Anežka se narodila ve 3. století v Itálii v Římě a zemřela roku 304 (?) v Římě.

Je patronkou čistoty; panen; zahradníků; dětí.

Byla dívkou z bohatší římské rodiny, která se ve 12ti letech zasvětila Kristu. Krátce nato prošla nejtěžší zkouškou, z níž vyšla jako čistá, věrná, vítězná mučednice. Její úcta se brzy rozšířila v celé církvi na Západě.

NA LÁSKU ODPOVÍDALA LÁSKOU

Měla necelých 13 let, byla ještě dítě, ale svou statečností předčila muže. Pro statečnost ušlechtilého srdce, za kterým nebyla pozadu ani její tělesná krása, byla vychvalována světci: Ambrožem, Damasem, Jeronýmem. Měli k poznání jejího příběhu mnohem blíž

i když se odvolávají na ústní podání. To mohlo být zabarveno nadšením pro tuto mladou mučednici. Tím nejpodstatnějším na její svatosti bylo její srdce, o němž legenda mnoho nemluví. Více toho zaznívá z Ambrožova chvalo zpěvu, když na ni ukazuje jako na "učitelku ctnosti i přes překážku svého mládí." Vznešeně zní slova, která cituje jako definitivní rozhodnutí: "Ať mne dostane ten, který si mne první vyvolil!" Myslí tím Ježíše, který ji měl v srdci od počátku a vážnost svého vyvolení potvrdil na kříži. Anežka na lásku odpovídá láskou, kterou načerpala u svého milého

Přejdeme-li k obsáhlé legendě, najdeme v ní rozhovor, ve kterém tohoto milého vychvaluje, když ji chce pro sebe získat syn prefekta. Do úst jsou jí vkládána slova, připomínající stylem či obsahem různá místa Bible: "Můj snoubenec je nad všechny smrtelné hochy. Jeho kráse se diví slunce a žasne nad ní měsíc. Můj ženich je všemohoucí, třesou se před ním knížata, andělé mu slouží a nebe je jeho trůnem. Dotkne-li se hor, vydávají dým, pohrozí-li moři, utiší se jeho vlny. Jeho dech uzdravuje

nemocné a jeho slovo křísí mrtvé... On jediný má lásku pravou, nikdo nemiluje nad něj srdečněji a upřímněji. Vše dal za svou choť. Kvůli mně opustil nebeskou blaženost, mnoho trpěl a za mne obětoval svůj život. Zlatým prstenem víry si mne zasnoubil, ve skvostné roucho milosti mne oblékl, opásal páskou statečnosti, ověncil čistotou panenskou. Ještě mnohem více mi slíbil, zůstanu-li mu věrna. Kterak bych mohla takového opustit?" Kristovou chotí je Církev. Jeho oběť na kříži je v celistvosti podávána Bohu Otci za každého z nás osobně. Také my máme na lásku odpovídat láskou jako Anežčino srdce. Dokázala to pro svou nevinnost. - "Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uží Boha."(Mt 5,8,) Pro svou čistotu už na zemi viděla Boží lásku a dovedla na ni odpověď.

Věrna Kristu se nenechala přinutit k obětování kadidla bohyni Vestě a věříc v pomoc svého nebeského snoubence nezalekla se zhýralců, kterými jí hrozili, když ji vlekli do nevěstince. Dle legendy délka vlasů nahradila stržený oděv a oslnivá zář vyvolala u mnohých respekt. Jen jeden se opovážil k ní přiblížit a padl jak mrtev. Dle některých syn prefekta. Jeho otec slíbil, že uvěří, bude-li mu vrácen život. Stalo se tak po Anežčině modlitbě. Ona však byla obviněna u jiného soudce z čarodějnictví a na základě jeho rozsudku popravena. Způsob popravy popisuje jen legenda, podle níž jí plameny hranice neublížily. A chvalozpěv uvádí: "Když byla násilím vlečena k pohanským oltářům v plamenech, rozpráhla ruce ke Kristu a v modlářském obětišti byla připravena znázornit trofej Pána." Ambrož dále mluví o úžasu všech, protože se stala svědkem Boha, ač ještě neměla věk pro rozhodování sama o sobě.

Po zázraku nařídil druhý soudce Anežku popravit mečem. Legendární vyprávění se liší jen v tom zda byla sřata nebo krátkým mečem či dýkou jí bylo prořato hrdlo, jako když se zabíjí beránek.

"Přijmi Ježíši mou duši, za kterou jsi podstoupil bolestnou smrt", to byla její poslední slova. Nařikajícím rodičům se později zjevila ozářena nebeskou slávou, s bělostným beránkem u boku.

Beránek je symbol pro Ježíše Krista jako "Beránka Božího."(srov.Jan 1,29) Beránek je v latině agnus a Agnes je Anežka.

Nad jejím hrobem na Via Nomentana nechal Konstantin Veliký na prosbu své dcery zbudovat basiliku, které dal dnešní podobu papež Honorius I. V ní se každoročně o svátku svaté Anežky žehnají dva beránci, jež jsou darem pro papeže. Z jejich vlny se tkají pásy zv. palia, které papež předává novým arcibiskupům jako odznak jejich úřadu. I tyto souvislosti bývají u životopisu Anežky často uváděny.

SVĚDECTVÍ O BOŽÍM JEDNÁNÍ

Dar víry a 9 prvních pátků

Často člověk slyší, že víra je dar, a i já to tisíckrát slyšel a snad i někdy říkal, ale až dnes, když jsem parkoval auto u kostela, že se zajdu podívat, zda se neslouží mše svatá, říkali v rádiu „víme termín, kdy bude svatořečen Jan Pavel II., více po písničce, zůstaňte s námi!“

Nebudu čekat v autě a poslouchat nějakou písničku, kouknu večer doma na web, říkám si. V kostele je prázdnost, dnes mše svatá není, klekám si na klekátko za mříží a vtom to přichází. Najednou vidím víru, poprvé v životě takto jako něco křehkého, jemného, vzácného jako starou křehkou napraskanou skleněnou baňku na

vánočním stromku, kterou neseš v rukách a bojíš se, aby se nerozbila, takovou, co máš jedinou zbylou po rodičích, kteří již nežijí, a krom té baňky po nich nemáš nic. A přesto je tím nekrásnějším, co ti mohli zanechat. Žádné pozemky, baráky, ale křehkou baňku. Nikdy, ačkoliv jsem možná říkával, že ano, jsem víru takto jako dar neviděl. Spíše jsem k ní přistupoval jako k věci naprosto samozřejmé a neochvějné. Stejně krásnou a nanejvýš vzácnou ji máš za úkol předat dětem, více než co jiného. Žádný pouze návyk, ale jako to nejkrásnější, nejcennější. Najednou to takto cítím.

V tom kostele jsem nebyl ani pět minut, žádné dlouhé vyklekávání, bylo to vše tak rychlé, intenzivní a niterné, že teď píši s odstupem několika hodin a slzy mi stále stékají po tváři.

Mám potřebu se podělit o jednu věc, ke které mě maminka vedla a co mi víru dodnes uchovalo. Byly to takzvané první pátky. V rámci úcty k srdci Ježíšovu byla jedné duši svěřena jistá příslibení od Pána Ježíše. Stačí pouze jít ke zpovědi, na mši svatou a ke svatému přijímání, a to vždy v první pátek v měsíci, a to „pouze“ devětkrát po sobě. Když jednou vynecháš, můžeš začít znovu. Možná to zní jednoduše, ale mě se to povedlo přes veškerou snahu tak jednou, možná dvakrát za těch několik desítek let, co se o to snažím. Vždy se najde nějaký důvod sérii přerušit.

Je mi přes čtyřicet let a v životě jsem měl dvě příčiny, při kterých člověk obvykle přichází o víru. Zmíním jednu. Potkal jsem „ženskou, která by stála za hřích“. Skutečně jsem to svým kamarádům takto hloupě řekl, když jsem jim povídal o pohovoru do nového zaměstnání, kde mě ta ženská nabírala. Do nového zaměstnání jsem nastoupil a skutečně k tomu hříchu došlo, a to i přesto, že jsem krom své manželky s jinou ženou nikdy nic neměl a manželku si bral v čistotě. Vztah s touto ženou, „co stojí za hřích“, byl čarokrásný, a zdálo se, že se nic krásnějšího k tomu nedá přirovnat. Pokud to někdo někdy zažil, ví, o čem mluvím. Úplná ztráta podvědomí o realitě. Žádná šance z toho vyskočit. Nic, nic a zase nic, jen ta jediná. Poslední známý člověk, kdo tak dopadl, je bývalý premiér Petr Nečas, velmi mu rozumím. Pokud se toto stane, nemáte šanci se svými silami se z toho dostat. Fakt ne. Víím, o čem mluvím. U mě nastal obrat až jednou před vánoci, kdy jsem „musel“ jít s rodinou, jak se chodívá během zpovědního dne farnosti, ke zpovědi. Co tomu knězi řeknu, ptal jsem se sebe, a stál v té řadě, která se pomalu posouvala dopředu. Můj problém byl ten, že jsem se neměl z čeho vlastně zpovídat, protože jsem si byl jist, že se nedopouštím hříchu. Takto je mozek, svědomí a srdce zpracováno. Ale věděl jsem přece, že se píše, že cizoložství hřích je. No a tak jsem tomu knězi na rovinu řekl, že se přicházím vyzpovídat pouze z poslušnosti k církvi, že necítím, že bych se dopouštěl hříchu, že mám svědomí čisté, ale že víím, že církev to vidí jinak. Kněz zachoval chladnou hlavu a suše a také na rovinu mi řekl, že jsou mi hříchy odpuštěny a že pokud to ještě zvládnou, ať se pomodlí za pokání dva desátky. To je vše, nic víc?? - říkal jsem si. Ale ty dva desátky jsem se musel modlit na několikrát. Fakt to nešlo. Pak, jak bývá někdy sled zvláštních událostí a jako když otec za ucho vytáhne zlobivé děcko z bryndy, tak i já byl vytáhnut a za nepříteli jednoduchých okolností od vztahu odstříhnut. Dokonce mi toto přišel předem sdělit nějaký posel u postele nad ránem, abych se nelekal. V těch příslibeních prvních pátků je totiž krom jiného napsáno, že kdo je absolvuje, tak jeho rodina bude mít zvláštní ochranu. Je toho mnohem více, ale i za to, že se rodina našich dětí nerozpadla, vděčím oněm prvním pátkům.

Toto je moje svědectví o milosti Boží a prvních pátcích. Všem je vřele doporučuji i jako cvičení v sebepřekonávání pro Krista a z úcty k Jeho srdci. Je skutečné dobrodružství upřednostňovat první pátek před vším, co vám Nepřítel pošle do cesty, abyste tu sérii nedokončili. Často jsou to věci, u kterých jste si jisti, že musí mít přece větší prioritu. Nejkrásnější na tom všem je, že Bůh drží své slovo i mnoho let poté, co se vám to povede, a vlastně až do smrti.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

PASTÝŘOVA PÍŠŤALKA

Kdysi dávno žil jeden starý pastýř, který rád sledoval noční oblohu a znal dobře dráhu každé hvězdy. Když byla jasná noc, opřel se na pastvině o hůl a pozoroval hvězdy. „ON přijde,“ říkával. „A kdy?“ ptával se jeho vnuk, malý chlapec. „Brzy!“ Ostatní pastýři se smáli. „To určitě! Říkáš to už tolik let, a pořád se nic neděje.“

Starý pastýř si jich nevšímal. Bylo mu líto jen pochybností, které četl v pohledu svého vnuka. Kdo bude předávat slova dávného proroka, až on umře? Kéž by přišel brzy! Tolik toužil dočkat se JEHO příchodu.

„Bude mít zlatou korunu?“ vyrušil ho chlapec z přemýšlení.

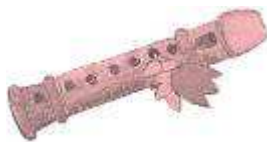
„Ano.“

„A stříbrný meč?“

„Jistě.“

„A královský plášť?“

„To víš, že ano.“

Chlapce jeho odpověď uspokojila. Sedl si na kámen a začal hrát na píšťalku. Starý muž poslouchal. Chlapec hrál čím dál lépe, melodie zněly čistě a jasně. Cvičil se v hraní každý den. Chtěl písničkou přivítat krále, až jednoho dne přijde. Nikdo neuměl hrát tak krásně jako on.

„Zahrál bys také králi bez koruny, bez meče a královského pláště?“ zeptal se starý pastýř.

„Kdepak,“ zavrtěl hlavou chlapec.

Jak by se mu asi za písničku mohl odvděčit král bez koruny, bez meče a královského pláště? Ten by ho jistě neodměnil zlatem a stříbrem!

Zato král s korunou, mečem a pláštěm by ho zahrnul bohatstvím a ostatní by mu pak záviděli a zůstali by na něj koukat s pusou dokořán.

Stařec posmutněl. Proč jen chlapci sliboval to, v co sám nevěřil? Jak vlastně má král přijít? Sestoupí na oblaku? Přijde z neznáma? Narodí se jako dítě? Bude chudý, nebo bohatý? Určitě se poprvé objeví bez koruny, meče a pláště, ale přesto bude mocnější než všichni ostatní králové. Jak jen to má vnukovi vysvětlit?

Noc plná znamení

Jedné noci se na nebi objevila znamení, na která pastýř tak dlouho čekal. Hvězdy zářily jasněji než obvykle a nad Betlémem svítila jedna zvlášť veliká. A pak se objevili andělé, kteří volali: „Nebojte se, dnes se vám narodil Spasitel.“

Chlapec se rozběhl za světlem. Píšťalku měl zastrčenou za pasem

a utíkal, a utíkal, jak nejrychleji dovedl. Doběhl jako první. Pozorně si prohlížel dítě, které leželo v jesličkách, zavinuté v plenkách. Jakýsi muž a žena se na něj šťastně dívali a pastýři, kteří doběhli chvíli po chlapci, padli před novorozencem na kolena. A dědeček se mu poklonil. To tedy má být ten slibovaný král?

Ne, to musí být omyl.

Tady nikdy hrát nebude.

Zklamaneč a s opovržením se obrátil.. Zamířil do noci a nic nedbal na majestátní krásu nebes s anděly, kteří se objevili nad chlévem.

Ale pak se dítě rozplakalo.

Nechtěl ho slyšet.

Zacpal si uši a rozběhl se pryč. Ale pláč ho pronásledoval, pronikal mu až do srdce a nakonec ho přiměl vrátit se k jesličkám.

A tak před ním stál té noci už podruhé.

Viděl, jak se Marie, Josef i pastýři snaží utěšit plačící dítě.

Ale nikomu z nich se to nepodařilo.

Co si jen s ním počít?

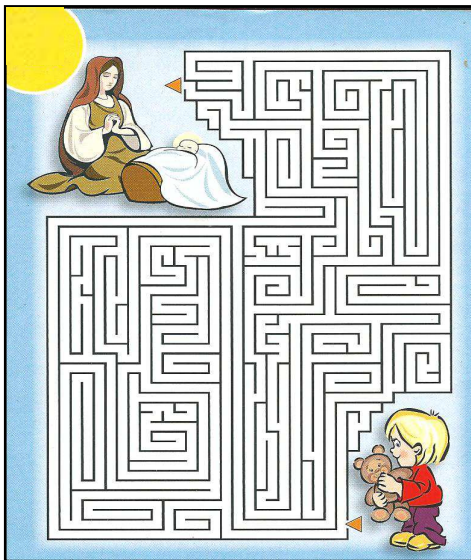
Chlapec neměl na vybranou. Vytáhl písňalku a začal hrát. Dítě se hned uklidnilo a přestalo vzlykat.

Podívalo se na chlapce a usmálo se.

V tu chvíli pocítil radost i chlapec – ten úsměv byl větší dar než všechno zlato a stříbro světa.

S laskavým svolením nakladatelství Portál. Z knihy Bruna Ferrera, „Vánoční příběhy pro potěchu duše“.

Vybrala Marie Ohrálová

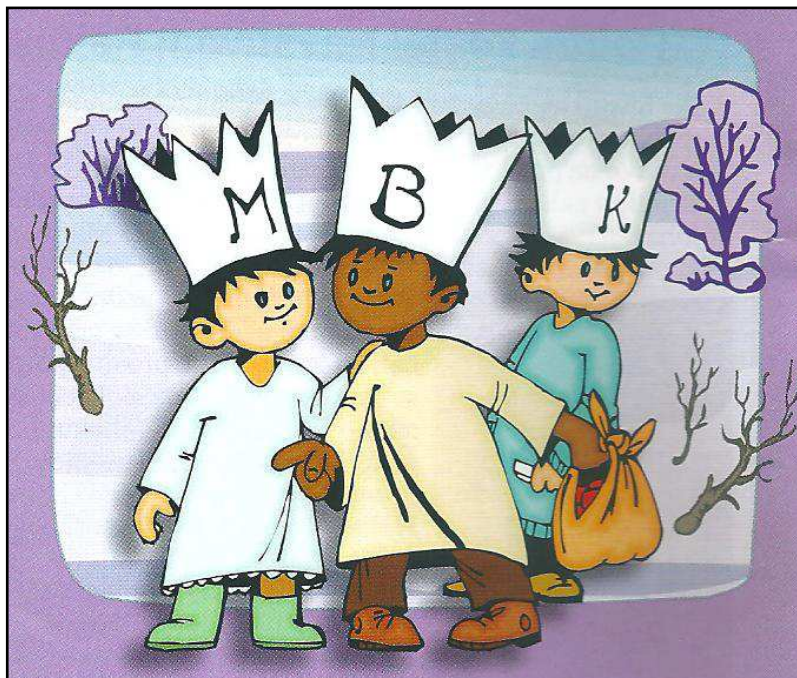
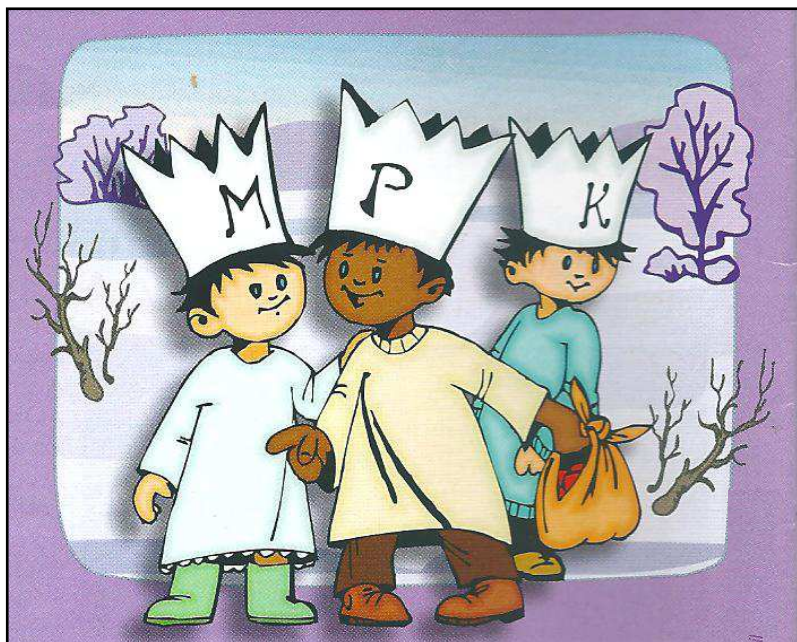
VÁNOČNÍ BONUS PRO DĚTI

CESTA DO BETLÉMA

**Najdeš správnou
cestu
do Betléma?**

VÁNOČNÍ BONUS PRO DĚTI

TŘI KRÁLOVÉ - NAJDI 15 ROZDÍLŮ

Dětem - Víš, co dělá chlapec na obrázku? Vymaluj.

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Vylušti tajenku

1	2	3	4	5	6	7	8	9
P	P	P	P	P	P	P	P	P

1. nástroj k řezání, 2. malý vodní tok, 3. nástroj kanoisty, 4. den v týdnu, 5. není včas, 6. deska, 7. malý koník, 8. orgán k dýchání, 9. dělit na dvě části.

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 25. ledna !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „SVATÁ LUCIE“. Ze 17 správných odpovědí (5 z D.Benešova, 11 ze Zábřehu, 1 přespólní /13 v krabičce, 4 elektronicky/) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena -kalendář– **Jiří Duda** 5 let - Dolní Benešov; **2. cena** –biblické karty - **Lucie Ohrálová** 9 let – Vřesina, **3. cena** - magnetická záložka - **- Adam Gregor** 4.A – Bolní Benešov.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

PRO ZASMÁNÍ

Jde rybář na ryby, vyseká díru v ledu, nahodí a čeká.

Najednou se ozve: "Tady nic nechytíš."

Rybáři je to divné, popojde o kousek dál, vyseká v ledu další díru, posadí se, nahodí a čeká.

A zase se ozve: "Tady vážně nic nechytíš."

Rybář se pochlapí a ptá se: "Kdo to tady huláká?"

A nad ním se ozve: " To já, strážce zimního stadionu."

Bača se dožil věku 100 let, tak za nim na jeho narozeniny přijela televize , aby s ním natočila reportáž.

„Jak vy to , bačo, děláte, že jste se dožil tak vysokého věku?“

Bača povídá: „No ráno vstanu, dam si panáka.....“

„Tak moment, to nemůžeme vysílat, že ráno vstanete a hned chlastáte. Když budete chtít říct, že pijete, řekněte místo toho třeba, že si přečtete knihu.“

„Tak dobře... No, ráno vstanu, přečtu si knihu, pak si přečtu další, dám ovcím a pak čtu a čtu.

Až mám všechno doma přečtené, tak jdu k Franckovi a tam čteme jeho knížky. Když přečteme aj ty jeho, jdeme spolu číst do knihovny. A až nás vyhodí z knihovny, tak jdeme spolu za Matušem, no a ten má doma vlastní tiskárnu...”

Vybrala Marie Ohrálová

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na leden 2015

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.1.	17.30	Za Janu Benkovou	
Út	6.1.	6.30	Poděkování P.Bohu za dar zdraví při příležitosti 70 let života ...	
St	7.1.	17.30		
Čt	8.1.	17.30	Za Marii Pačkovou, manžela, sourozence a rodiče z obou stran	
Pá	9.1.	Záb 17.30	Za + Kristinu Kozlovou – měsíční	
So	10.1.	7.00	Za živé a + farníky	
So	10.1.	11.00	Poděkování za 50 let společného života a za +rodiče z obou stran	
Ne	11.1.	7.00	Na poděkování za 60 let života, za dar zdraví a živou rodinu	
Ne	11.1.	Záb 8.30	Za Josefa Janeckého, dva bratry a dvojce rodiče	
Ne	11.1.	10.00	Za + Elizabeth Willaschkovou (nedož.70 let), za bratra, sestru ...	
Po	12.1.	17.30	Za Elišku Chřibkovou, dva manžely a dva syny	
Út	13.1.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	13.1.	Záb 17.30		
St	14.1.	17.30	Za + Karla Kalužu, syna, živou a + rodinu	
Čt	15.1.	17.30	Za + Alžbětu Kocurovou a manžela	
So	17.1.	7.00	Za Štěpánku Onderkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Ne	18.1.	7.00	Za + Marii Koskovou, manžela a děti	
Ne	18.1.	Záb 8.30	Za dar zdraví a živou rodinu	
Ne	18.1.	10.00	Za + Karla osmančíka, za manželku a dva syny	
Po	19.1.	17.30	Za Pavla Faiku a přízeň	
Út	20.1.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	20.1.	Záb 17.30		
St	21.1.	17.30	Za + Lukáše Weczerka – měsíční	
Čt	22.1.	17.30	Za Antonína Radošovského a dvojce rodiče	
So	24.1.	7.00		
Ne	25.1.	7.00		
Ne	25.1.	Záb 8.30	Za + manžela a děti	
Ne	25.1.	10.00	Za živou rodinu	
Po	26.1.	17.30	Za Viléma Kozelka, manželku a vnučku Zorku	
Út	27.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	28.1.	17.30	Za Gertrudu Vidlakovou, manžela, rodiče a sourozence	
Čt	29.1.	17.30	Na poděkování P.Bohu za 70 let života, živou rodinu, + rodiče ...	
Pá	30.1.	Záb 17.30	Za Josefa Pačku, manželku a živou rodinu	
So	31.1.	7.00		
So	31.1.	ČK 16.00	Za + Waltra Jarzaba (výroční) a za rodiče z obou stran	
Ne	1.2.	7.00		
Ne	1.2.	Záb 8.30	Za Věru Bílkovou a manžela	
Ne	1.2.	10.00	Za Alfonse Krakovčíka, syna a rodiče	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LEDNU

Sbírka NA OPRAVY – nové topení u sv. Martina
– neděle 18.1.2015

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, Marie Ohrálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917.